

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na nesorazmernost oblike odločbe

Izpodbijani sklep krši načelo sorazmernosti, ker sklep pomeni prvi preiskovalni ukrep proti tožeči stranki, ki pa je pripravljena sodelovati.

— Sicer Uredba Sveta (ES) št. 1/2003⁽¹⁾ ne predvideva stopnjevanja med enostavno zahtevo po informacijah in sklepom o predložitvi podatkov. Vendar to ne pomeni, da načela sorazmernosti pri izbiri preiskovalnega ukrepa ni treba upoštevati.

— Zahteva po informacijah iz člena 18(2) Uredbe št. 1/2003 je glede na sklep o predložitvi podatkov iz člena 18(3) Uredbe št. 1/2003 milejše in pri družbi, ki je pripravljena sodelovati, tudi učinkovitejše sredstvo.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 18(3) Uredbe št. 1/2003

Izpodbijani sklep ne ustreza pogojem pravne podlage iz člena 18(3) Uredbe št. 1/2003.

— Komisija ne imenuje konkretnega očitka in informacije, ki jih želi pridobiti z zahtevo po informacijah, v glavnem niso v zvezi z domnevnim očitkom.

— Zahteva po informacijah tako za Komisijino preiskavo ni potrebna. Dokaz obstoja kršitve kartelnega prava z zahtevanimi informacijami ni možen.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na nesorazmernost trajanja rokov.

Rok dveh tednov za odgovor na vprašanje 11 za tožečo stranko ni bil dovolj dolg.

— Komisija je rok za odgovor na vprašanje 11 v izpodbijanem sklepu glede na osnutek sklepa brez obrazložitve z dveh mesecev skrajšala na dva tedna.

— Posredovanje pravočasnega odgovora v roku dveh tednov za tožečo stranko ni bilo mogoče. Kljub temu je Komisija podaljšanje roka kategorično zavrnila.

— Daljši rok je glede na obseg zahtevanih informacij, težave pri pridobivanju informacij kot tudi individualni položaj tožeče stranke tako nujno potreben.

4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na nezadostno obrazložitev izpodbijanega sklepa

Izpodbijani sklep ni ustrezno obrazložen.

— Iz izpodbijane sklepa ne izhaja očitek, ki se uveljavlja zoper tožečo stranko. Prav tako iz njega ne izhaja,

kakšna je povezava med zahtevanimi informacijami in domnevnim očitkom.

— Prav tako manjka ustreznost obrazložitve glede določitve rokov nasploh kot tudi za skrajšanje roka iz osnutka sklepa z dveh mesecev na dva tedna za odgovor na vprašanje 11.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe tožeče stranke

Zaradi časovnega pritiska, ki ga je ustvarila Komisija, je kršena pravica tožeče stranke do obrambe, predvsem varstvo pred morebitno samoobtožbo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003, L 1, str. 1).

Tožba, vložena 13. junija 2011 – Eurallumina proti Komisiji

(Zadeva T-308/11)

(2011/C 238/52)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Eurallumina SpA (Portoscuso, Italija) (zastopnik: V. Leone, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Primarno:

— izpodbijani sklep naj se razglasi za ničen v delu, ki se nanaša na družbo Eurallumina.

Podredno:

— člen 2 izpodbijanega sklepa naj se razglasi za ničen glede ukrepa na podlagi dekreta iz leta 2004, posledično pa naj se razglasi za ničen tudi člen 3 izpodbijanega sklepa glede odredbe za vračilo, izdane zoper družbo Eurallumina.

Še bolj podredno:

— člen 3 izpodbijanega sklepa naj se razglasi za ničen v delu, ki se nanaša na odredbo za vračilo, izdano zoper družbo Eurallumina.

V vsakem primeru:

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predlaga se razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, s katerim:

je bil ukrep, določen v členu 1 dekreta predsednika vlade št. 14042 z dne 6. februarja 2004 (v nadaljevanju: dekret iz leta 2004) in v sklepu Autorità per l'Energia Elettrica (organ za električno energijo in plin, v nadaljevanju: OEEP) za izvajanje tega dekreta (skupaj: ukrep na podlagi dekreta iz leta 2004), opredeljen kot nova nezakonita in nezdružljiva pomoč ter je bilo naloženo njeno vračilo;

je bil ukrep, ki ga je priglasila Italija, določen v členu 11(12) zakona št. 80 z dne 14. maja 2005 o potrditvi zakonske uredbe št. 35 z dne 14. marca 2005 (v nadaljevanju: zakon št. 80/2005) in v sklepu OEEP za izvajanje tega sklepa (skupaj: ukrep na podlagi zakona 80/2005), opredeljen kot nova nezdružljiva pomoč.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov:

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev splošnega načela dobrega upravljanja.

Tožeča stranka meni, da je Komisija storila napako, s tem da je zgoraj navedena ukrepa presojala skupaj, saj bi bila ob upoštevanju objektivne razlike med njima glede pravne podlage, naslovnikov in predvidenega mehanizma nadomestila potrebna njuna ločena presoja. To je povzročilo prekrivanje argumentov Komisije, kar je otežilo obrambo.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev in napačno uporabo člena 107(1) PDEU glede pojma državne pomoči.

Tožeča stranka meni, da je Komisija napačno menila, da sta navedena ukrepa državna pomoč, saj pri obeh nista izpolnjeni predpostavki prednosti glede na normalne razmere na trgu, ki bi lahko izkrivljala konkurenco, in vpliva na trgovino v Skupnosti. Zlasti:

kar zadeva ukrep na podlagi dekreta iz leta 2004, ta ne podeljuje nobene prednosti, saj gre samo za subjektivno razširitev ukrepa, za katerega je Komisija v zadevi „Alumix“⁽¹⁾ že ugotovila, da ne gre za pomoč, saj je izključila, da bi tarifa za električno energijo, ki jo je uporabljala družba Alumix, zanjo pomenila prednost. Poleg tega ukrep na podlagi dekreta iz leta 2004 ne more vplivati na trgovino v Skupnosti – kar zadeva družbo Eurallumina – saj je trg aluminijevega oksida v EU nezadosten in morebitno zmanjšanje njene dejavnosti ne bi bilo nadomeščeno s povečanjem izvoza gospodarskih subjektov iz drugih držav članic, katerih zmogljivosti so že polno izkoriščene;

kar zadeva ukrep na podlagi zakona 80/2005 ta ne podeljuje prednosti glede na normalne razmere na trgu, saj je glede na anomalije trga električne energije v Italiji in predvsem na

Sardiniji – kjer se umetno vzdržuje visoka cena električne energije zaradi nepovezanosti s celino – sklicevanje na cene, ki so se na evropski ravni izoblikovale na borzah, veljavna referenca za presojo „tržne“ tarife dejavnosti upravičencev. Glede trgovine v Skupnosti veljajo enake ugotovitve kot glede ukrepa na podlagi uredbe iz leta 2004.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev in napačno uporabo člena 107(3) glede izjeme v zvezi z regionalnimi pomočmi iz točke (a).

Tožeča stranka meni, da je Komisija napačno menila, da ukrepa nista združljiva kot regionalna pomoč. Zlasti navaja te vidike:

obstoj neugodnosti za regijo zaradi neobstoja povezave med Sardinijo in celino, zaradi česar je oskrba upravičencev z energijo manj ugodna, in dejstvo, da so energetska zahtevni upravičenci ogrožene proizvodne strukture otoka ter bistveno vplivajo na stopnjo zaposlenosti;

sorazmernost in primernost obravnavanih ukrepov za odpravo te neugodnosti, ki so začasni ukrepi, namenjeni preprečevanju delokalizacije upravičencev vse do odprave položaja strukturne neugodnosti s pomočjo iniciativ za ustvarjanje zadostnih povezav s Sardinijo, ki jih je Italija začela in zdaj že končala, ter s pomočjo posebnih naložb za učinkovitost, h katerim so se podjetja sama zavezala;

ukrepi so začasni in *de facto* pojemajoči.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na bistveno kršitev postopka – pomanjkljivost obrazložitve.

Tožeča stranka meni, da Komisija izpodbijanega sklepa ni zadostno obrazložila, zlasti glede:

razlike med ukrepom na podlagi dekreta iz leta 2004 in ukrepom iz odločbe „Alumix“;

obstoja morebitnega izkrivljanja konkurence in vpliva na trgovino med državami članicami;

sorazmernosti ukrepa na podlagi dekreta iz leta 2004.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na napako pri presoji okoliščin, ki utemeljujejo legitimno pričakovanje.

Tožeča stranka meni, da je Komisija napačno presodila, da niso podane okoliščine, ki bi utemeljevale legitimno pričakovanje družbe Eurallumina o tem, da ukrep na podlagi dekreta iz leta 2004 ni pomoč.

⁽¹⁾ UL C 288/4, 1.10.1996, str. 4.